

[Holger Eriksen.]

at venstre og de konservative havde mere interesse i en lille politisk fidus, end de havde i tjenestemændenes forhold.

Hvad lærerlønningenslov angår, har der været enighed om, at det må være kommunalbestyrelserne, der skal afgøre — naturligvis efter forhandling med undervisningsministeren — om de vil have tjenestebolig til skoleinspektørerne. Jeg røber ikke nogen hemmelighed ved at sige, at den højtærede undervisningsminister ikke har været alt for begejstret for denne ændring og i virkeligheden kun har ladet sig slæbe med til at tiltræde den. Men udvalget har som sagt været enigt om, at det måtte være de stedlige kommunalråd, der havde størst mulighed for at konstatere, om en sådan bolig var påkrævet eller ikke.

Man har diskuteret det uheldige forhold, der giver sig udslag i, at man gennemfører en lærerlønningenslov, og kommunerne derefter begynder at kappes om at give overbud. Det hænger i nogen grad sammen med den henstilling, der på anden måde er givet til kommunalbestyrelserne, men også kun i nogen grad, for her ligger det jo således, at man gennemfører en lærerlønningenslov og fastslår, hvor meget lærerne skal have udbetalt i løn, men at man ikke desto mindre derefter vil få at se, at kommunalbestyrelserne begynder — for deres egne penge ganske vist — at betale tillæg til disse lønninger. Årsagen, den egentlige årsag, ligger vel deri, at København har en anden ordning, og at det er København selv, der bestemmer, hvad denne by vil betale sine lærere. Når den så betaler væsentligt mere, end der opnås gennem lærerlønningenslov, tvinges forstadskommunerne til at give overpris, hvis de ikke vil risikere, at de bedste lærere søger ind til København.

Det har de, så vidt jeg har forstået, også gjort i meget stor udstrækning, ikke bare i form af løntillæg, men også i form af andre faciliteter, f. eks. fremskaffelse af boliger til lavere priser o. s. v. Og fra forstadskommunerne breder bevægelsen sig til købstadskommunerne, hvoraf i hvert fald en hel del er gået ind på at betale overpris. Det hører ingen steder hjemme, og her kan jeg sige, at den højtærede undervisningsminister har været fuldstændig enig med udvalget i, at man må gøre, hvad man kan,

for at bremse dette. Undervisningsministeren har derfor givet tilsagn om at ville optage forhandlinger med Københavns magistrat om de lønninger, der skal betales til de københavnske lærere i fremtiden, og for så vidt der kommer noget ud af disse forhandlinger, er ministeren indstillet på at ville standse den tilladelse, der hidtil har været givet visse kommunalbestyrelser til at betale overpriser.

Der er stillet forslag om at øge ledertilægget for landsbylærere, der enten er overlærere eller førstelærere. Et mindretal bestående af venstres repræsentanter beklager, at der ikke har været stemning for at bringe landsbylærernes lønninger helt på højde med købstadlærernes. Her er der for det første at tage hensyn til, at lærerorganisationen har tiltrådt forslaget, som det foreligger, og dernæst, at det er lærerne, der har opnået langt de største lønforhøjelser. Hvis man nu ville give landsbylærerne mere, måtte man enten skære ned på lønnen til købstadlærerne, hvilket ville være at bryde den overenskomst, der er indgået, eller også måtte man tage en meget væsentlig merudgift. Venstre har ikke stillet forslag om nogen af disse veje.

Hvad ændringsforslagene angår, skal jeg som nævnt kun i meget ringe grad beskæftige mig med dem.

Man har indgående drøftet politiets forhold. Hvad landpolitiet angår, lød lovforslaget jo på, at man afskaffede de avanceringsstillinger, det hidtil havde haft. Man gjorde det ud fra det synspunkt, at sådanne stillinger måtte forbindes med en vis ledervirksomhed, men for landpolitiet bliver virksomheden nøjagtig ens, ganske uden hensyn til om landpolitibetjenten eventuelt rykkes højere op i graderne, og landpolitibetjenten er forøvrigt ikke afskåret fra at avancere, men i så fald skal han igen søge ind til de steder, hvor avanceringsstillingerne findes. Man er alligevel enedes om at give landpolitiet 20 stillinger som politiassistenter af 2. grad; der er ingen arbejdsmæssig begrundelse herfor, men man har regnet med, at det vil lette overgangen. For kriminalpolitiets vedkommende sker der den ændring, at det foreslåede opdagertillæg forhøjes fra 420 kr. til 600 kr. Det samme sker med stationsledertillægget. Endvidere bevares det personlige tillæg ved avancerementen.